

Universitätsbibliothek Paderborn

**Horologivm Sacerdotale Sacerdotibus tam Ecclesiasticis,
quàm Religiosis, præsertim Neomystis Ordinem diei, &
praxes indicans Opera quotidiana exactè, sanctéque
obeundi**

Dirckinck, Johann

Coloniæ, 1690

Hora VIII. Verbi Divini auditio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50863](#)

quam sententiam accepturus , ad quem
locum alterius vitæ destinandus sim. Ah!
moriatur anima mea morte Justorum , &
fiant novissima mea horum similia. Num.
13. Cùm veneris judicare noli me con-
demnare.

HORA VIII.

Verbi Divini auditio.

Dominis, festisq; diebus nunquam ne-
gligenda verbi Dei auditio : eam enim
mellifluus Doctor serm. 1. in Septuages. in-
terprædestinationis & salatis signa nume-
rat. Qui ex Deo est, verba Dei audit, in-
quit ipsa veritas. Joan. 8. & S. Chrysost.
hom. 22. in Gen. scribit: quemadmodum
corporalis cibi appetitus indicium est bona
valetudinis ; ita desiderium spiritualis do-
ctrina, manifestissimum est argumentum
animabene habentis. Excita igitur in te
rexin, si eâ careas.

Praxis audiendi Concionem.

I. Ante Concionem, animus à vitiis &
perturbationibus expurgandus , ut tan-

S 7

quam

quam nitidum speculum imagines à urbo divino per Concionatorem illas clare & perfectè in se recipiat. Deinde excitandum desiderium ex concione proficiendi. Denique imploranda Spiritus sanctigratia, ut mentem illuminet, voluntatem emolliat ac permoveat: accum Samuele dicendum, Loquere Domine, quia audit servitum.

II. Sub ipsâ concione, habitus corporis, vulnusque sit ad attentionem decenter compositus, oculi non vagabundi, sed ad Ecclesiasten conversi: audit non alius, sed tibi applica, non verborum elegantiam, sed spiritum, non subtilitatem, sed veritatem require, persuasissimum habens Denim per Concionatorem loqui. Qui vos audit me audit. Lucæ 10.

III. A Concione, gratias Deo age pro instructione, & pro viribus audita exequi statue. Quæ audisti cogitate, quæ manducasti ruminare: sic enim eritis animalia munda, ait S. August. Cone. 1. in Psal. 103. Exemplo B. M. V. que conservabat omnia verba hac in corde suo. Beati, ait Dominus, qui audiunt verbum Dei & custodiunt illud. Lucæ 11.

Modus

Monita & Documenta
Pro Concionatoribus.

I. Lecto Evangelio, de quo concionandum, templum adi, Christumq; Eucharisticum tanquam Consiliarium optimum consule, ac demissè roga, ut inspirare dignetur, quid Auditoribus tuis utilissimum, quidve à te Populo proponendum desideret.

II. Ubi thema selegeris, conceptum formaveris, variaq; ad rem collegaris & distribueris; interrogare quo collineas? quid intellectui Auditorum cogitas persuadere? quem affectum excitare in voluntate? quid vis ut deinde auditor agat, ut vitet? quib;ue hæc mediis assequi paras? hæc in tota compositione semper sine oculis posita.

III. Propositum tuum solidis & claris rationibus proba, quæ potissimum è sacris literis desumenda, SS. Patrum testimoniis confirmanda & declarandæ: additis etiam causis & motivis efficacibus, similibus, parabolis, usi Christo Domino in more posi-

turus

rum, & exemplis præsertim sacra Scriptura. Ut intellectus Auditorum plene convincatur, judicet quod rem ita se habent, nec posse aliter esse.

IV. Persuaso & convicto intellectu, affectus vehementes subjunge, jam amoris & prosecutionis boni, jam timoris, odii & fugae, aliisque accommodatos materia, in Auditorum voluntates ad faciendum vel omittendum inflammentur.

V. Nunquam imparatus cathedram conscende, sed omni diligentia addendum para. Quis sine labore ascendit, sine honore & fructu ordinariè descendit.

VI. Materiam Auditoribus apiam & ad captum selige: ac de materia proposita sepius meditare: solet enim tunc Deum apta ad intellectum illuminandum, vel voluntatem permovendam suggerere: affectum vero in auditoribus excitandum prius in te suscita: quod & Ciceroni aliquique antiquis Oratoribus, usitatum fuisse, cum felici successu legitur.

VII. Exhortare præcipue ad agendum vitam homine Christiano dignam: via extirpanda, ad virtutes inserenda;

Pan-

lenitentia & Eucharistiae frequentem
um usum, ad opera bona, orationem,
iunium, eleemosynam, aliaqz pietatis
exercitia zelosè & ferventer excita ; sa-
cramē non nihil de quatuor novissimis &
ternitate intermiscens, quo nihil ad mo-
rum solet esse efficacius.

VIII. Stude esse instrumentum cum
Deo conjunctum per puram intentionem,
in familiaritatem cum Deo in oratione,
conare ipse exercere virtutes, quas ali-
commendas, & vitia extirpare, que
dis dissuades. Nam iurpe est Doctori,
cum culpare darguit ipsum.

IX. Habitus & gestus corporis sit mo-
destus & gravis, vox rebus accommodata:
inter docendum sedatior, inter movendum
ad affectus concitator : atqz ubi non est
ipsa, non nimis elevetur, aut deprimatur.

X. Abstine à rumoribus, & novis pa-
num certis in consione narrandis; uici &
facetii & ludicris risum moventibus:
nique minūs à verborum lenociniis, ver-
bi affectatis, adulatoriis, & exaggeratio-
nibus nimiis : ac denique à reprehensiō-
nibus Principum, Prælatorum, ac Magi-
stra-

stratum in particulari, nisi cantè & valde prudenter: has enim plus obesse quam prodesse docet experientia. Tu formare poteris maiorem & universalem, illi ipsi minorem & particularem subsument.

XI. Spem omnem & fiduciam in Deo colloca, hominibus placere ne quare, vanam gloriam fuge, soli Deo honorem tribue: si fructus labori non respondeat, animumne desponte: Deus premium tuum meritum labore, non fructu qui ab ipso solo dependet.

XII. Ipso denique die vel pridie Concionis aliquod mortificationis aut pénitentia opus Deo offer, pro fructu impetrando: aliquod temporis spatum orationi tribue ad spiritum excitandum: toto etiam preparationis tempore saepe ad Christum in Eucharistiâ recurre: suspira per diem sepius ad Dern, ad B. V. ad SS. Angelos Custodes Auditorum; gratiamq; efficaciter dicendi exora: Petre & accipies, quero & invenies, pulsa & aperietur tibi: alioquin nihil eris nisi cymbalum tinniens & as sonans.

HORA

